

Barraca codi 11807

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sender dels Plans del Girbau
Emplaçament A la banda de ponent de les masies del Girbau de Dalt i de Baix, a l'extrem dels plans
Alçada: 676m

Coordenades:

Latitud: 41.74207
Longitud: 2.05217
UTM Est (X): 421186
UTM Nord (Y): 4621573

Classificació

Número de fitxa 08095-273
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00300002

Fitxes associades:

[El Girbau de Baix - El Girbau Jussà](#)

[El Girbau de Dalt - El Girbau Sobirà](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus terrera margera, integrada a una de les feixes de pedra seca de la zona i orientada al sud-oest. Presenta una planta circular i està coberta amb una falsa cúpula bastida amb lloses planes i acabada en un voladís que envolta tota la coberta. L'accés es fa mitjançant un portal d'obertura rectangular, amb una gran llinda plana i els brancals bastits amb blocs de pedra escairats de diverses mides. A l'interior hi ha un bloc rectangular de pedra a mode de banqueta. No ha estat restaurada i està afectada per la vegetació de la zona. Davant seu, a la banda de migdia, hi ha dues fileres de murs de pedra seca disposats en paral·lel que delimiten un camí en direcció a les masies del Girbau.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". *La Granària*, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

